

XAVIER CAPARRÓS | Presenta 'L'art d'educar amb amor' (Pagès Ed.)

“Sacrificar-se és l'acte més egoista de l'ésser humà: una paranoia judeocristiana”

Caparrós té la sort; com diu ell, de “treballar perquè les persones visquin millor”. Aquest comunicador, vital i entusiasta, col·labora en diferents mitjans de comunicació i en nombrosos col·lectius de pares i educadors. Amb *L'art d'educar amb amor* ens fa una proposta trencadora i valenta perquè nosaltres i els nostres fills siguem més feliços. La reflexió final del llibre sacseja consciències.

Es capítols del llibre estan dividits en tres parts.

Volia que el llibre fos una eina eficient per arribar a les persones. Per això, l'explicació del fet, la mirada del nen i una explicació compartida de nen i adult ajuden a què tothom llegeixi el llibre des dels màxims punts de vista.

La mirada de l'infant és important.

Treballa durant molts anys amb nens. La seva visió del món és diferent de la d'un adult, al qual han imposat uns prejudicis i condicionaments que l'impedeixen gaudir de les coses. I sense adonar-se'n.

El llibre és revolucionari. Desmunta la teoria de l'esforç i sacrífici.

Sacrificar-se és l'acte més egoista de l'ésser humà: si et sacrifiques és que estàs intentant aconseguir alguna cosa a canvi d'una altra –i aquí

encabeixo les mares que se sacrifiquen pels fills per retenir-los. No. les coses es fan per amor, per estimació, per motivació. La cultura de l'esforç és una barbaritat, una paranoia judeocristiana que és des d'on eduquem! **Però tots ens hi veiem arrossegats a aquesta vida.**

No. Jo visc d'acord amb el que exposo al llibre. És una aposta personal. I sóc molt feliç.

Vostè ha viatjat per més de 70 països.

I he vist realitats molt diferents. Les dones negres creuen que a les blanques us han pres el pèl, amb la doble jornada. I després arriba

el sentiment de culpa.

Que també desmunta.

Els pares no estan prou temps amb els fills i els intenten comprar. A la preadolescència –que és quan me'ls porten– els fills tenen la sensació que el sistema és una enganyifa, independentment de si són bons o mals estudiants.

Parla de taxa de suïcidis.

És la segona causa de mort en el món occidental. Hi ha altres símptomes: els joves maltracten sovint les seves parelles. Ens han inculcat aquest manera de relacionar-nos: l'insult, el control, la gelosia...

El llibre proposa un canvi de fonaments.

És l'única manera de canviar les coses de veritat.

No és veritat que siguem ‘víctimes’ del sistema: jo visc d'acord amb el que explico i creu-me: sóc molt feliç